

A Pécsi Ítéltábla a dr. Mikola Emese pártfogó ügyvéd (ügyvéd címe) által képviselt **felperes neve** (felperes címe) felperesnek - a Dr. Farkas és Társa Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Farkas Sándor ügyvéd, ügyvéd címe) által képviselt **alperes neve** (alperes címe) alperes ellen kártérítés megfizetése iránt a Kaposvári Törvényszéken indított perében - amely perbe az alperes pernyertessége érdekében a dr. Ozsváth Ferenc ügyvéd (ügyvéd címe) által képviselt alperesi beavatkozó (alperesi beavatkozó címe) beavatkozott - a 2012. november 21. napján kelt 24.P.20.396/2012/21. számú ítélet ellen a felperes részéről 22. sorszám alatt benyújtott fellebbezés folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

Ítéletet:

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét - fellebbezett részében - részben megváltoztatja, és a felperes által a beavatkozónak fizetendő elsőfokú perköltség összegét 150.000 (százötvenezer) forintra leszállítja.

Egyéb fellebbezett részében az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 5.000 (ötezer) forint másodfokú eljárásban felmerült költséget.

A beavatkozó a másodfokú eljárásban felmerült költségét maga viseli.

Kötelezi a beavatkozót, hogy 15 napon belül fizessen meg az államnak - az állami adóhatóság külön felhívására - 3.750 (háromezer-hétszázötven) forint le nem rótt fellebbezési eljárási illetéket.

A felperest képviselő pártfogó ügyvéd másodfokú eljárásban felmerült díját 25%-ban a beavatkozó viseli, míg 75%-a a felperes terhére esik.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

Indokolás

A felperes 10.357.500 forint kártérítés megfizetésére kérte az alperest kötelezni, arra hivatkozással, hogy terhes-gondozása során az elvárható gondosság elmulasztása miatt nem ismerte fel a 2011. január 10. napján született Attila

utónevű gyermeke szívfejlődési rendellenességét, és ezáltal megfosztotta őt annak a lehetőségétől, hogy a terhesség kihordásáról vagy annak megszakításáról döntést hozzon.

Az elsőfokú bíróság az igazságügyi orvosszakértői vélemény alapján azt állapította meg, hogy az alperes ugyan nem az elvárható gondossággal járt el, amikor a 18. terhességi héten a felperes célirányos ultrahang vizsgálatát elmulasztotta, azonban felróható magatartása és a felperes kára között okozati összefüggés nem áll fenn. Erre figyelemmel a keresetet elutasította, és a felperest kötelezte, hogy az alperesnek 344.500 forint, a beavatkozónak 250.000 forint perköltséget fizessen meg.

Az elsőfokú ítélet részbeni megváltoztatása, és a perköltség összegének leszállítása érdekében a felperes fellebbezett. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság által megállapított perköltség összege különösen a beavatkozó esetében nem áll arányban az elvégzett ügyvédi munkával. A beavatkozó ugyanis csak az eljárás utolsó szakaszában avatkozott be a perbe, beadványai kizárólag a kereset elutasítására vonatkozó nyilatkozatát, és az alperesi ellenkérelem ismertetését tartalmazzák, és mindössze két, érdemi eljárást nem igénylő, rövid időtartamú tárgyaláson volt jelen.

Az alperes és a beavatkozó fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte. A beavatkozó hangsúlyozta, hogy képviseleti munkáját az ügyben teljes körűen, az indokolt és szükséges mértékben ellátta, a részére, illetve az alperes részére megállapított munkadíj eltérő mértékű meghatározása során pedig az elsőfokú bíróság már kifejezésre juttatta azt, hogy a perbe csak az eljárás későbbi szakaszában avatkozott be.

A fellebbezés részben alapos.

A Pp.78.§-ának (1) bekezdése szerint a pernyertes fél költségeinek megfizetésére a pervesztes felet kell kötelezni. A Pp.75.§-ának (1) bekezdése értelmében perköltség mindaz a költség, ami a felek célszerű és jóhiszemű pervitelével kapcsolatban akár a bíróság előtt, akár a bíróságon kívül merül fel. A (2) bekezdés értelmében a perköltséghez hozzá kell számítani a felet képviselő ügyvéd, jogtanácsos, illetve szabadalmi ügyvivő készkiadásait és munkadíját is. A Pp.83.§-ának (1) bekezdése szerint a beavatkozó által támogatott fél pernyertessége esetében az ellenfelet a beavatkozó költségének megfizetésére is kötelezni kell.

A bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003.(VIII.22.) IM rendelet (R.) 3.§-ának (1) bekezdése szerint, ha a fél és az ügyvéd között nincs az ügy ellátására vonatkozó díjmegállapodás, vagy ha a fél ezt kéri, a bíróság a képviselet ellátásával felmerült munkadíj összegét a (2)-(6) bekezdésben foglaltak figyelembevételével állapítja meg. A (6) bekezdés értelmében a munkadíj

megállapítása során a munkadíj összegét a bíróság indokolt esetben mérsékelheti, ha az nem áll arányban a ténylegesen elvégzett ügyvédi tevékenységgel.

Az R.3.§-a (6) bekezdésének alkalmazása során kialakult bírói gyakorlat szerint az ügyvédi munkadíj megállapításánál a pertárgy értéke mellett figyelemmel kell lenni a kifejtett ügyvédi munka mennyiségére (előkészítő munka, beadványok száma, terjedelme, időigénye, tárgyalási jelenlét), az ügyvédi munka szakmai színvonalára, a jogvita bonyolultságára, az ügy jellegére és jelentőségére is.

A keresettel érvényesített követelés értéke (10.357.500 forint) alapján az R.3.§-a (2) bekezdésének a) és b) pontjára figyelemmel számított ügyvédi munkadíj összege 510.725 forint, amelyhez az alperes és a beavatkozó jogi képviselőjének nyilatkozatára tekintettel az R.4/A.§ (1) bekezdése alapján hozzá kell számítani az általános forgalmi adót is. A jogszabályi rendelkezésekre figyelemmel megállapítható ügyvédi munkadíj teljes összege tehát az alperes és a beavatkozó esetében is 648.620 forint.

Az elsőfokú bíróság az alperesi képviselő részére járó elsőfokú perköltség összegét 344.500 forintban határozta meg, amely magában foglalja az alperes által előlegezett 98.500 forint összegű szakértői díjat is. Az alperest megillető ügyvédi munkadíj összegét tehát az elsőfokú bíróság az R.3.§-ának (6) bekezdése alapján 246.000 forintra mérsékelte. Ennek további mérséklésére a másodfokú bíróság annak ellenére nem látott lehetőséget, hogy a perben felmerült jogkérdés viszonylag egyszerűbb megítélésű volt, a pertartam pedig nem haladta meg a kilenc hónapot. Az alperesi jogi képviselő ugyanis az elsőfokú eljárás során több, részletes jogi álláspontját is tartalmazó előkészítő iratot terjesztett elő, az elsőfokú bíróság felhívására gondoskodott az orvosi iratok beszerzéséről és csatolásáról, illetve az ügyben megtartott négy tárgyalás mindegyikén megjelent.

Arra ugyanakkor helyesen hivatkozott a felperes, hogy a beavatkozó csak az eljárás későbbi szakaszában avatkozott be a perbe, és akkor is mindössze két, rövidebb időtartamú tárgyaláson vett részt, továbbá egy előkészítő iratot terjesztett elő, amelyben jogi álláspontjának részletes kifejtése nélkül a perbe való beavatkozásának engedélyezését kérte. A kifejtett ügyvédi tevékenységre figyelemmel - szem előtt tartva az alperesi képviselőnek megítélt ügyvédi munkadíj összegét is - a másodfokú bíróság a részére megállapított ügyvédi munkadíjat 150.000 forintra leszállította, és ennyiben az elsőfokú bíróság ítéletét - fellebbezett részében - a Pp.256/A.§-ának (6) bekezdése folytán alkalmazandó Pp.253.§-ának (2) bekezdése alapján megváltoztatta.

A felperes fellebbezése az alperes tekintetében sikertelen volt, ezért a Pp.78.§-ának (1) bekezdése alapján köteles részére ügyvédi munkadíjból álló másodfokú perköltséget fizetni. Ennek összegét a másodfokú bíróság az R.3.§-a (2) bekezdésének a) pontja és (5) bekezdése, valamint 4/A.§-ának (1) bekezdése alapján állapította meg. A beavatkozót érintő fellebbezés részben volt alapos, ezért

a másodfokú bíróság a Pp.81.§-ának (1) bekezdése alapján úgy rendelkezett, hogy a beavatkozó a másodfokú eljárásban felmerült költségét maga viseli.

A beavatkozó az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 74.§-ának (3) bekezdése folytán alkalmazandó, a költségmentességről szóló 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 13.§-ának (2) bekezdése alapján köteles - pervesztessége arányában - a le nem rótt fellebbezési eljárási illetéket megfizetni. A felperes személyes költségmentességben részesült, ezért a fellebbezési eljárási illeték viselésére a Kmr.13.§-ának (1) bekezdése alapján nem kötelezhető, azt a rendelet 14.§-a értelmében az állam viseli.

A pártfogó ügyvédi díj viseléséről a másodfokú bíróság a Pp.87.§-ának (2) bekezdése alapján nem határozott, csupán a viselés arányát állapította meg.

A másodfokú bíróság a fellebbezést a Pp.256/A.§-a (1) bekezdésének b) pontja alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

Pécs, 2013. június 28.

Dr. Szentpéteriné dr. Bán Erzsébet s.k. a tanács elnöke, Dr. Kutasi Tünde s.k. előadó bíró, Dr. Hrubai Adrienn s.k. bíró